

Sygn. akt XVI GC 3396/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa **Towarzystwa (...) z siedzibą w W.** przeciwko **Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 5.005 zł

I. zasądza od pozwanego Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w W. na rzecz powoda Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 5.005 (pięć tysięcy pięć) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 2.505 zł od dnia 20 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

- 2.500 zł od dnia 20 listopada 2013 roku do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w W. na rzecz powoda Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 1.467 (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 (jeden tysiąc dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 3396/16

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym do Sądu Rejonowego w K. z dnia 03 grudnia 2015 r. Powód Towarzystwo (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Firmy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 5 005,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

III. 2 505 zł od dnia 21 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

IV. 2 500,00 zł od dnia 21 listopada 2013 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi nieopłaconą składkę na ubezpieczenie pojazdu, należną powodowi na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym (pozew k. 3-6, pismo procesowe pełnomocnika powoda stanowiące uzupełnienie braków formalnych pozwu k. 21).

W dniu 24 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w K., V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie V GNc 487/16 zgodnie z żądaniem pozwu (sprzeciw k. 39).

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa. W pierwszej kolejności pozwany podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu wnosząc o przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na siedzibę pozwanego. Pozwany podnosił, iż powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia. Wskazywał, iż wezwania do zapłaty były kierowane do pozwanego na poprzedni adres siedziby pozwanego w K.. Natomiast od dłuższego czasu siedziba pozwanego znajduje się w W.. Wobec tego w przekonaniu pozwanego powód nie wykazał skuteczności wezwania pozwanego do zapłaty (sprzeciw k. 44-45, k. 57-60).

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w K., V Wydział Gospodarczy stwierdził swą niewłaściwość i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2013 r. pozwany Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (zwana dalej „spółką (...)\”), zawarł z powodem Towarzystwo (...) w W. (zwana dalej Towarzystwo (...)), umowę ubezpieczenia OC ciągnika siodłowego marki M. (...) 414 6x4 T40 o nr rejestracyjnym (...) na okres od 13 maja 2013 r. do 12 maja 2014 r. W umowie ustalono, iż spółka (...) będzie obowiązana do zapłaty ubezpieczenia w dwóch ratach w wysokości I rata – 2 505,00 zł z terminem płatności do dnia 20 maja 2013 r. oraz II rata w wysokości 2 500,00 zł z terminem płatności do dnia 20 listopada 2013 r.

(dowód: potwierdzenie zawarcia umów ubezpieczeń komunikacyjnych k. 13).

Pismem z dnia 14 maja 2015 r., doręczonym spółce (...) w dniu 02 czerwca 2015 r., Towarzystwo (...) wezwało spółkę (...) do zapłaty kwoty 2 505,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2013 r. oraz kwoty 2 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013 r. tytułem zaległych raty ubezpieczenia OC wynikającego z umowy nr (...) w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania (**dowód:** wezwanie do zapłaty – k. 14 i 16, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 15 i 17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niezaprzeczone twierdzenia obu stron, oraz o dokumenty dołączone do akt sprawy. Wiarygodność przedłożonych w toku postępowania dokumentów nie była kwestionowana wzajemnie przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. W sprawie sporna była ocena prawna tak przedstawionego stanu faktycznego, wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu podstawą prawną roszczeń powoda jest art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Artykuł 805 k.c. wskazuje na istotę umowy ubezpieczenia, określając obowiązki stron przedmiotowej umowy, ubezpieczyciela i ubezpieczającego. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego.

Powód w niniejszej sprawie dochodził kwoty zaległych składek wynikających z zawartej umowy ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego. Celem wykazania zasadności oraz wysokości dochodzonego roszczenia powód przedstawił

dokument polisy nr (...). W niniejszej sprawie Sąd uznał za okoliczność bezsporną okoliczności zawarcia umowy ubezpieczenia OC oraz wysokość dochodzonego roszczenia, pozwany też nie podważał tych okoliczności. W toku sprawy pozwany kwestionował jedynie fakt doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty na właściwy adres, wynikający z rejestru KRS. W tej kwestii Sąd podzielił twierdzenia powoda. Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego w ramach umowy ubezpieczenia ubezpieczony zobowiązuje się do zapłaty składki określonej w polisie. W niniejszej sprawie strony ustaliły, iż składka ubezpieczenia OC płatna będzie w dwóch ratach. Pozwany nie uiścił żadnej z nich pomimo iż powód świadczył na jego rzecz ochronę ubezpieczeniową. Okoliczność nie doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty nie jest okolicznością wyłączającą odpowiedzialność pozwanego. Wobec powyższego Sąd uznał zarzut pozwanego za bezzasadny.

Ponadto wskazać należy, że pozwany nie wykazał inicjatywy dowodowej dla poparcia swoich twierdzeń. Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, roszczenia powoda należało uwzględnić w całości.

W sprawie odsetek ustawowych, Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W umowie ubezpieczenia strony umówiły się, że I rata w kwocie 2 505,00 zł zostanie zapłacona przez pozwanego do dnia 20 maja 2013 r., natomiast II rata zostanie zapłacona do 20 listopada 2013 r. Tym samym odsetki należało zasądzić od dochodzonych kwot od dnia następnego po dniu wymagalności poszczególnych rat, tj. odpowiednio dla I raty od dnia 21 maja 2013 r. a II rata od dnia 21 listopada 2013 r., dlatego Sąd zasądził odsetki ustawowe jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z wnioskiem powoda. Pozwany przegrał sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu w kwocie 250,00 zł, kwota 1 200,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalone na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490 t.j.) oraz kwota 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.